

Tal dækker som bekendt ikke over det samlede Antal, idet en hel Del, der helt er stillet uden for Understøttelse, muligvis slet ikke lader sig indregistrere, saa Tallet er sikkert højere nu. Nu er det muligt, at i den nærmeste Fremtid kan Vejret lægge Hindringer i Vejen for Arbejdet, men det vilde dog være et Lyspunkt, hvis man vidste, at Trafikministeriet og Lovgivningsmagten stillede sig saaledes, at man vilde lade dette paatrængende Arbejde udføre, saa snart Vejret tillod det. Det vilde være et Lyspunkt og give de mange Tusinde arbejdsløse et Haab, som kunde bidrage til at holde Modet en lille Smule oppe hos dem i disse mørke Dage. Men heller ikke saa meget som saadant et Haab skimter man i den nuværende Situation efter den korte Bemærkning i Nr. 14.

Den Langsomhed, hvormed Arbejdet udføres, er i fuldstændig Strid, det gentager jeg, med den Forudsætning, hvorunder Aarhus Kommune gik ind paa at bringe Millionofre for at skaffe Statsbanerne nogenlunde ordentlige Forhold at arbejde under i Aarhus. Thi det kan siges, at hvis den af Lovgivningsmagten vedtagne Plan skulde have været gennemført isoleret, uden at der var blevet kontraheret med Kommunen, saa vilde Forholdene være blevet sørgelige i Aarhus med Hensyn til Banegaarden. Disse store Ofre gik Aarhus Kommune til i Tillid til, at man vilde søge at fremme Arbejdet saa meget som muligt, paaføre Byen de mindst mulige Udgifter, i alt Fald ikke unødvendige Udgifter. Men den Forudsætning svigter man fuldstændig. Man bruger ikke Penge, som er bevilget, og derefter bruger man denne Undladelse som Paaskud til at undgaa at sætte de fornødne Bevillinger op for at faa Arbejdet fremmet med anstændig Fart.

Jeg maa altsaa indskrænke mig til at ønske og inderligt haabe, at det maa gaa bedre, end det ser ud til i Øjeblikket, med at faa Arbejdet fremmet. Men jeg vil i alt Fald benytte Lejligheden til meget indtrængende at henstille til Autoriteterne, den højtærede Trafikminister og Generaldirektøren, at de ikke forhaler Arbejdet efter den karrige Bevilling, som staar paa Finansloven. For hvis de gaar til Arbejdet med den Forudsætning, at den Bevilling skal slaa til til hele Aaret og fordeles over det hele, saa kommer vi ikke videre. Jeg haaber, de vil sige: For at forarsage Banens Kunder, Landboerne og Bybefolkningen, den mindst mulige Ulempe og indskrænke Tiden saa meget som muligt sætter vi den fornødne Kraft paa Arbejdet,

saa længe der haves Midler — og naar man kan undlade at benytte bevilgede Penge, vil det vist ikke være umuligt at faa forlods Lov til at fortsætte Arbejdet i den sidste Ende af det kommende Aar. Det er ogsaa det eneste Haab, som er tilbage i det sørgelige Billede, som Ombygningen af Aarhus Personbanegaard for Øjeblikket udviser. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Trafikminister, at han drager Omsorg for, at der ikke hos Baneautoriteterne fæstner sig den Opfattelse, at de skal have denne karrige Bevilling til at slaa til hele Aaret; thi skal Arbejdet ligge stille, kan det jo da til Nød lige saa godt ligge stille i den sidste Del af Aaret, som det kan ligge jævnt hen halvt stille hele Tiden. Men jeg tvivler ikke om, at hvis man forcerer Arbejdet, som det kan og bør forceres, og de nødvendige Penge saa er brugt i Midten eller henimod Slutningen af det kommende Aars Sommer, vil Arbejdet ikke komme til at ligge stille, for saa vil der rejse sig en saadan Indignation, at man vil blive nødsaget til at skaffe Penge til Arbejdets Fortsættelse. Jeg haaber, man maa stille sig saaledes, at man ikke faar hverken en pludselig eller en langtrukken Standsning.

N. Johan Laurson: Det er ikke for at ville hindre, at Arbejdet paa Aarhus Banegaard bliver fremmet, jeg tager Ordet, thi jeg ønsker ogsaa dette Arbejde fremmet med al mulig Hast, men det er for at berigtige en Misforstaaelse, som det ærede Medlem Hr. Simonsen gjorde sig skyldig i. Jeg forstod ham saaledes, at han mente, at Finansudvalgets Flertal og Ministeren ved deres Dispositioner var til Hinder for, at Arbejdet kunde fremmes. Dette er ikke rigtigt, for foruden de 500 000 Kr., der staar paa Finanslovsforslaget, og som altsaa bliver til Disposition i det Aar, der kommer, er det oplyst for Finansudvalget, at der haves til Raadighed et opsparat Beløb paa, om jeg ikke husker forkert, 1½ Mill. Kr., saa at der for næste Aar bliver en Sum af 2 Mill. Kr. til Raadighed, og det mener man vil være tilstrækkeligt til at fremme Arbejdet paa Aarhus Banegaard med den Hastighed, der er mulig.

Ordføreren (Stengaard-Kirkegaard): Jeg skal kun gøre et Par enkelte Bemærkninger for mit eget Vedkommende til de Udtalelser, der blev fremsat af de ærede Medlemmer Hr. L. Rasmussen og Hr. Sundbo angaaende det under Betænkningens Nr. 20 opførte Samraad om Bygningen af Lille